

**EGZAMIN MATURALNY
W ROKU SZKOLNYM 2016/2017**

**FORMUŁA OD 2015
(„NOWA MATURA”)**

**JĘZYK HISZPAŃSKI
POZIOM PODSTAWOWY**

**ZASADY OCENIANIA ROZWIĄZAŃ ZADAŃ
ARKUSZ MJH-P1**

MAJ 2017

Rozumienie ze sluchu

Zadanie 1.

Wymagania ogólne	Zadanie	Wymagania szczegółowe	Poprawna odpowiedź
II. Rozumienie wypowiedzi. <i>Zdający rozumie proste, typowe wypowiedzi ustne, artykułowane wyraźnie, w standardowej odmianie języka [...].</i>	1.1.	2.3. Zdający znajduje w tekście określone informacje.	F
	1.2.		F
	1.3.		F
	1.4.		V
	1.5.		V

Zadanie 2.

Wymagania ogólne	Zadanie	Wymagania szczegółowe	Poprawna odpowiedź
II. Rozumienie wypowiedzi. <i>Zdający rozumie proste, typowe wypowiedzi ustne, artykułowane wyraźnie, w standardowej odmianie języka [...].</i>	2.1.	2.1. Zdający określa główną myśl tekstu.	C
	2.2.	2.4. Zdający określa intencje nadawcy/autora tekstu.	A
	2.3.		B
	2.4.	2.1. Zdający określa główną myśl tekstu.	D

Zadanie 3.

Wymagania ogólne	Zadanie	Wymagania szczegółowe	Poprawna odpowiedź
II. Rozumienie wypowiedzi. <i>Zdający rozumie proste, typowe wypowiedzi ustne, artykułowane wyraźnie, w standardowej odmianie języka [...].</i>	3.1.	2.5. Zdający określa kontekst wypowiedzi.	B
	3.2.	2.3. Zdający znajduje w tekście określone informacje.	C
	3.3.		C
	3.4.		A
	3.5.		C
	3.6.	2.5. Zdający określa kontekst wypowiedzi.	A

Rozumienie tekstów pisanych

Zadanie 4.

Wymagania ogólne	Zadanie	Wymagania szczegółowe	Poprawna odpowiedź
II. Rozumienie wypowiedzi. <i>Zdający rozumie [...] proste wypowiedzi pisemne [...].</i>	4.1.	3.2. Zdający określa główną myśl poszczególnych części tekstu.	D
	4.2.		A
	4.3.		C
	4.4.		B

Zadanie 5.

Wymagania ogólne	Zadanie	Wymagania szczegółowe	Poprawna odpowiedź
II. Rozumienie wypowiedzi. <i>Zdający rozumie [...] proste wypowiedzi pisemne [...].</i>	5.1.	3.3. Zdający znajduje w tekście określone informacje.	C
	5.2.	3.4. Zdający określa intencje nadawcy/autora tekstu.	A
	5.3.	3.5. Zdający określa kontekst wypowiedzi.	B

Zadanie 6.

Wymagania ogólne	Zadanie	Wymagania szczegółowe	Poprawna odpowiedź
II. Rozumienie wypowiedzi. <i>Zdający rozumie [...] proste wypowiedzi pisemne [...].</i>	6.1.	3.3. Zdający znajduje w tekście określone informacje.	C
	6.2.		B
	6.3.		D
	6.4.		D
	6.5.	3.4. Zdający określa intencje nadawcy/autora tekstu.	A

Zadanie 7.

Wymagania ogólne	Zadanie	Wymagania szczegółowe	Poprawna odpowiedź
II. Rozumienie wypowiedzi.	7.1.	3.6. Zdający rozpoznaje związki pomiędzy poszczególnymi częściami tekstu.	D
<i>Zdający rozumie [...] proste wypowiedzi pisemne [...].</i>	7.2.		A
	7.3.		E

Znajomość środków językowych**Zadanie 8.**

Wymagania ogólne	Zadanie	Wymagania szczegółowe	Poprawna odpowiedź
I. Znajomość środków językowych.	8.1.	1. Zdający posługuje się w miarę rozwiniętym zasobem środków językowych (leksykalnych, gramatycznych, ortograficznych) [...].	B
<i>Zdający posługuje się w miarę rozwiniętym zasobem środków językowych (leksykalnych, gramatycznych, ortograficznych) [...].</i>	8.2.		C
	8.3.		B
	8.4.		A
	8.5.		B

Zadanie 9.

Wymagania ogólne	Zadanie	Wymagania szczegółowe	Poprawna odpowiedź
I. Znajomość środków językowych.	9.1.	1. Zdający posługuje się w miarę rozwiniętym zasobem środków językowych (leksykalnych, gramatycznych, ortograficznych) [...].	A
<i>Zdający posługuje się w miarę rozwiniętym zasobem środków językowych (leksykalnych, gramatycznych, ortograficznych) [...].</i>	9.2.		C
	9.3.		B
	9.4.		B
	9.5.		C

Schemat punktowania w zadaniach od 1. do 9.

1 p. – poprawna odpowiedź.

0 p. – odpowiedź niepoprawna albo brak odpowiedzi.

Wypowiedź pisemna

Zadanie 10.

Niedawno zaprosiłeś(-aś) Twoją dziewczynę / Twojego chłopaka na mecz Twojej ulubionej drużyny. W e-mailu do koleżanki z Hiszpanii:

- wyjaśnij, dlaczego wybrałeś(-aś) taką formę spędzenia czasu wolnego
- opisz reakcję Twojej dziewczyny / Twojego chłopaka na to zaproszenie
- zrelacjonuj wydarzenie, które zakłóciło przebieg meczu
- poinformuj, jak to wydarzenie wpłynęło na sposób, w jaki spędziliście resztę dnia.

Wymagania ogólne

I. *Znajomość środków językowych.*

Zdający posługuje się w miarę rozwiniętym zasobem środków językowych (leksykalnych, gramatycznych, ortograficznych) [...].

III. *Tworzenie wypowiedzi.*

Zdający samodzielnie formułuje krótkie, proste, zrozumiałe wypowiedzi [...] pisemne.

IV. *Reagowanie na wypowiedzi.*

Zdający [...] reaguje w sposób zrozumiały, adekwatnie do sytuacji komunikacyjnej [...] pisemnie.

Wymagania szczegółowe

1. *Zdający posługuje się w miarę rozwiniętym zasobem środków językowych (leksykalnych, gramatycznych, ortograficznych) [...].*

5.3. *Zdający przedstawia fakty z przeszłości [...].*

5.4. *Zdający relacjonuje wydarzenia z przeszłości.*

5.6. *Zdający przedstawia opinie innych osób.*

7.2. *Zdający [...] przekazuje informacje i wyjaśnienia.*

7.7. *Zdający wyraża emocje [...].*

Każda wypowiedź jest oceniana przez egzaminatora w następujących kryteriach:

- treść
- spójność i logika wypowiedzi
- zakres środków językowych
- poprawność środków językowych.

Treść

W ocenie treści bierze się najpierw pod uwagę, do ilu podpunktów polecenia zdający odniósł się w swojej wypowiedzi, a następnie, ile z tych podpunktów rozwinął w zadowalającym stopniu. Za wypowiedź przyznaje się od 0 do 4 punktów, zgodnie z poniższą tabelą.

Do ilu podpunktów zdający się odniósł?	Ile podpunktów rozwinął?				
	4	3	2	1	0
4	4 p.	4 p.	3 p.	2 p.	2 p.
3		3 p.	3 p.	2 p.	1 p.
2			2 p.	1 p.	1 p.
1				1 p.	0 p.
0					0 p.

Dla przykładu, za wypowiedź zdającego, który odniósł się do 2 podpunktów i oba rozwinął, przyznaje się 2 punkty.

Uwagi dodatkowe dotyczące oceniania treści

1. W ocenie treści egzaminator kieruje się:
 - a. nadrzędnymi ustaleniami dotyczącymi sposobu oceniania wypowiedzi podanymi w punktach 2–18 poniżej oraz przyjętymi w danej sesji egzaminacyjnej dla konkretnego zadania
 - b. w przypadku wątpliwości, rozważeniem następujących kwestii:
 - w jakim stopniu jako czytelnik czuje się poinformowany w zakresie kluczowego elementu danego podpunktu z polecenia?
 - w jaki sposób zdający realizuje dany podpunkt?, np. za pomocą ilu zdań i jakich?, za pomocą ilu czasowników/określników?, jak złożona jest wypowiedź?, jak wiele szczegółów przekazuje? itp.
2. Należy uznać, że zdający **nie odniósł się** do podpunktu polecenia, jeśli
 - a. nie realizuje tego podpunktu
 - b. realizuje go w sposób niekomunikatywny.
3. Należy uznać, że zdający **odniósł się** do danego podpunktu polecenia, jeśli
 - a. realizuje go w sposób komunikatywny, ale w minimalnym stopniu, np.
 - **wyjaśnij, dlaczego wybrałeś(-aś) taką formę spędzenia czasu wolnego**
Invité a mi novia a ver el partido porque le encanta el fútbol. (jedno odniesienie)
 - b. rozbudowuje minimalną realizację podpunktu o dodatkową, komunikatywną informację, np.
Decidí invitarla a ver el partido porque a ella le encanta el mismo equipo y, además, hacia un tiempo espléndido. (dwa odniesienia)
4. Należy uznać, że zdający **rozwinął** dany podpunkt polecenia, jeśli odniósł się do niego w sposób bardziej szczegółowy, tzn. w realizacji podpunktu można wyodrębnić
 - a. przynajmniej trzy komunikatywne, minimalne odniesienia, np.
Lo hice porque ella también es muy aficionada al fútbol y le encanta el Real Madrid; además, era una idea original.
 - b. jedno lub dwa bardziej rozbudowane, komunikatywne odniesienia, np.
 - **wyjaśnij, dlaczego wybrałeś(-aś) taką formę spędzenia czasu wolnego**
Invité a mi novio a ver el partido porque conseguí las entradas a buen precio en Internet.
5. W przypadku podpunktów polecenia, które składają się z dwóch członów:
 - a. jeśli zdający w minimalnym stopniu nawiązał do jednego członu, a drugiego nie zrealizował, należy uznać, że odniósł się do danego podpunktu
 - b. jeśli zdający nawiązał do obydwu członów w minimalnym stopniu, należy uznać, że odniósł się do danego podpunktu
 - c. jeśli zdający rozbudował swoją wypowiedź tylko w zakresie jednego członu, a drugiego nie zrealizował, należy uznać, że odniósł się do danego podpunktu
 - d. jeśli odniósł się do obydwu członów i przynajmniej jeden z nich przedstawił w sposób bardziej szczegółowy, należy uznać, że rozwinął wypowiedź.
6. Wyrażenia takie jak np. *un partido de hockey sobre césped, deportes de equipo, saltar de alegría* są traktowane jako jedno odniesienie się do podpunktu polecenia.
7. Realizacja podpunktu polecenia przy pomocy wyrażen synonimicznych lub wzajemnie wykluczających się słów/wyrażeń, lub przy pomocy równorzędnych słów odnoszących się do jednego aspektu, jest traktowana jako jedno odniesienie, np.

- **opisz reakcję Twojej dziewczyny / Twojego chłopaka na to zaproszenie**
Cuando le entregué las entradas, se puso triste y alegre.
 - **wyjaśnij, dlaczego wybrałeś(-aś) taką formę spędzenia czasu wolnego**
Quería ver ese partido porque iba a jugar Robert Lewandowski, que es muy conocido y famoso.
Quería ir a ver este partido porque me encanta el fútbol, el béisbol y el rugby.
8. Realizacja podpunktu polecenia przy pomocy co najmniej trzech słów/wyrażeń odnoszących się do różnych aspektów, jest uznawana za podpunkt rozwinięty, np.
- **opisz reakcję Twojej dziewczyny / Twojego chłopaka na to zaproszenie**
Marta parecía desilusionada, pero me sonrió y dijo “¡qué sorpresa!”.
9. Zaimki oraz pospolite modyfikatory takie jak np. *muy, poco, bastante, mucho* nie są traktowane jako kolejne odniesienie do danego podpunktu polecenia.
10. Nazwy własne nie są traktowane jako kolejne odniesienie do danego podpunktu polecenia, chyba że w wyraźny sposób wnoszą dodatkowe informacje.
11. Realizację poszczególnych podpunktów polecenia ocenia się w całej wypowiedzi; odniesienia do tego samego podpunktu polecenia mogą wystąpić w różnych częściach pracy.
12. Ten sam fragment tekstu nie może być traktowany jako realizacja dwóch różnych podpunktów polecenia:
- **wyjaśnij, dlaczego wybrałeś(-aś) taką formę spędzenia czasu wolnego**
 - **opisz reakcję Twojej dziewczyny / Twojego chłopaka na to zaproszenie**
Sabía que a mi novio le encantaría ver ese partido y que saltaría de alegría.
13. Dopuszczalna jest sytuacja, w której zdający traktuje poszczególne podpunkty polecenia jak zadawane pytania i tworzy wypowiedź poprzez odpowiadanie na te pytania bez przywoływania wszystkich elementów z polecenia (= wprowadzenie oraz 4 podpunkty). Wypowiedź taka nosi cechy interakcji w formie pisemnej. Taka realizacja polecenia nie prowadzi do obniżenia punktacji za treść; może natomiast skutkować obniżeniem punktacji za spójność i logikę wypowiedzi.
To, że zdający nie musi przywoływać wszystkich elementów z polecenia nie oznacza, że może pominąć kluczowe elementy danego podpunktu, np. wyjaśniając, dlaczego wybrał taką formę spędzenia czasu wolnego, zdający pisze: *Me encanta*. – taka odpowiedź nie jest akceptowana.
14. Jeżeli zdający realizuje podpunkt polecenia w sposób niestandardowy, taki że budzi wątpliwości, wówczas wymagany jest w wypowiedzi element, który wskazuje, że ta informacja dotyczy danego podpunktu i jest logicznie uzasadniona.
15. Jeżeli zdający realizuje podpunkt polecenia, ale komunikacja jest znacznie zaburzona na skutek użycia niewłaściwej struktury leksykalnej i/lub gramatycznej, taka wypowiedź kwalifikowana jest na poziom niższy (podpunkt rozwinięty traktowany jest jako podpunkt, do którego zdający tylko odniósł się, a podpunkt, do którego zdający odniósł się, jako podpunkt nieujęty), np. informując, jak wydarzenie, które zakłóciło przebieg meczu, wpłynęło na sposób, w jaki piszący i towarzysząca mu osoba spędzili resztę dnia, zdający pisze: *Decidimos quedarnos en casa porque antes de todo eso lo que ocurrió en el estadio estábamos de mal humor y tristes*. („odniósł się”)
16. Dopuszcza się udzielenie przez zdającego wymijającej odpowiedzi, np. *Nie wiem, kiedy... / Nie wiem, co... / Nie wiem, dlaczego...*, jeżeli odpowiedź taka spełnia warunki polecenia. Nie akceptuje się odpowiedzi nienaturalnych w danej sytuacji komunikacyjnej, np.
- **poinformuj, jak to wydarzenie wpłynęło na sposób, w jaki spędziliście resztę dnia**
No sé qué hicimos después.

17. Jeżeli zdający realizuje kluczowy fragment wypowiedzi w języku polskim, uznaje się realizację podpunktu polecenia za niekomunikatywną, np.

- **poinformuj, jak to wydarzenie wpłynęło na sposób, w jaki spędziliście resztę dnia**

Enfadados, decidimos pasar el día por el casco viejo. („nie odniósł się”)

18. Jeżeli zdający używa języka polskiego w fragmencie wypowiedzi, który nie jest kluczowy do realizacji polecenia, fragment w języku polskim nie jest brany pod uwagę w ocenie treści, np.

- **poinformuj, jak to wydarzenie wpłynęło na sposób, w jaki spędziliście resztę dnia**

Enfadados, decidimos dar una vuelta por Stare Miasto. („odniósł się”)

Zadanie 10.

Niedawno zaprosiłeś(-aś) Twoją dziewczynę / Twojego chłopaka na mecz Twojej ulubionej drużyny. W e-mailu do koleżanki z Hiszpanii:

- **wyjaśnij, dlaczego wybrałeś(-aś) taką formę spędzenia czasu wolnego**
- **opisz reakcję Twojej dziewczyny / Twojego chłopaka na to zaproszenie**
- **zrelacjonuj wydarzenie, które zakłóciło przebieg meczu**
- **poinformuj, jak to wydarzenie wpłynęło na sposób, w jaki spędziliście resztę dnia.**

Hola, Merche:

¿Qué tal? ¿Sabes que hace unos días invité a mi pareja a ver un partido de mi equipo favorito?

- wyjaśnij, dlaczego wybrałeś(-aś) taką formę spędzenia czasu wolnego

7.2. Zdający [...] przekazuje informacje i wyjaśnienia.

Należy uznać każdą komunikatywną odpowiedź, w której zdający podaje przynajmniej jeden powód pójścia na mecz / zaproszenia swojej dziewczyny / swojego chłopaka na mecz, np.

- wskazuje na zainteresowania sportowe, swoje lub swojej dziewczyny / swojego chłopaka, np. *Me encanta el baloncesto. / Mi novio es hincha del Atlético.* LUB
- uzasadnia, dlaczego wybrał właśnie taką formę spędzenia wolnego czasu a nie inną, np. *Opté por un partido porque ir al cine me parecía poco original.* LUB
- wskazuje na okoliczności i/lub osoby, które skłoniły go do wybrania takiej formy rozrywki, np. *Mi hermano no podía ir y me regaló sus entradas. / Ese día era el cumpleaños de mi novia, por eso decidí celebrarlo de una forma excepcional.* LUB
- nawiązuje do takich cech meczu, które mogły zadecydować o wyjątkowości tej imprezy sportowej, np. *Quería verlo porque era el primer partido en el nuevo estadio.*

Akceptuje się informację o oglądaniu transmisji lub retransmisji meczu, np. w telewizji w domu.

Akceptuje się różnego rodzaju dyscypliny sportowe, w których zawodnicy rywalizują ze sobą w spotkaniach określanych mianem *partido* („mecz”), np. *fútbol, voleibol, baloncesto, hockey, rugby, béisbol, tenis, golf* itp.

Jeżeli informacje podane przez zdającego wskazują, że chodzi nie o mecz, lecz o inną formę rywalizacji sportowej (np. wyścig), to taka realizacja tego podpunktu jest kwalifikowana na poziom niższy.

W pracy nie musi pojawić się sformułowanie „wybrałem taką formę spędzenia wolnego czasu, ponieważ...”, ale z wypowiedzi musi wynikać powód wybrania się na mecz, np. *Iban a jugar en el estadio nacional y yo nunca lo había visto.* („odniósł się i rozwinął”). Jeżeli z kontekstu nie wynika jednoznacznie powód wybrania się na mecz, to taka realizacja tego podpunktu jest kwalifikowana na poziom niższy, np. *Iban a jugar en el estadio nacional, que está cerca de mi casa.* („odniósł się” – powód domyślny).

nie odniósł się	odniósł się	odniósł się i rozwinął
El partido empezó a mediodía. Para ver el partido, tuvimos que ir a Cracovia.	Mi novia nunca había visto un partido de béisbol. Estaba seguro de que le encantaría.	Fue por casualidad, simplemente se lo propuse y ella aceptó. Tenía muchas ganas de ver en vivo a los jugadores de la Primera División.

- opisz reakcję Twojej dziewczyny / Twojego chłopaka na to zaproszenie

5.6. Zdający przedstawia opinie innych osób.

7.7. Zdający wyraża emocje [...].

Z kontekstu wypowiedzi musi wynikać, że chodzi o reakcję dziewczyny / chłopaka na zaproszenie na mecz. **Należy uznać** każdą komunikatywną odpowiedź, w której zdający:

- opisuje emocje swojej dziewczyny / swojego chłopaka, np. *Mi novio se entusiasma*.
- opisuje zachowanie swojej dziewczyny / swojego chłopaka, np. *Mi novia me miró sin decir nada*.
- przedstawia opinię swojej dziewczyny / swojego chłopaka dotyczącą pomysłu pójścia na mecz lub samego meczu, np. *Cuando la invité a ver el partido, dijo que era una mala idea. / Según Alberto, ese partido iba a ser muy duro*.

Akceptowana jest komunikatywna wypowiedź, w której zdający wspomina wyłącznie o spodziewanej reakcji swojej dziewczyny / swojego chłopaka, ale taka realizacja tego podpunktu jest kwalifikowana na poziom niższy, np. *Sospechaba que no le gustaría mucho la idea porque odia el fútbol, pero ya no podía hacer nada*. („odniósł się”).

Okoliczności zaproszenia, w tym opis spodziewanej reakcji, mogą być traktowane jako elementy rozwijające wypowiedź, np. *Estaba seguro de que no le gustaría mucho la idea, pero cuando saqué las entradas, ella saltó de alegría*. („odniósł się i rozwinął”).

Akceptuje się słowa *mi amigo* (*mi amiga*), *mi compañero* (*mi compañera*), *mi chico* (*mi chica*) zamiast *mi novio* (*mi novia*).

nie odniósł się	odniósł się	odniósł się i rozwinął
A mi novia no le interesa el deporte. Mi novio es un chico muy divertido.	Mi novia me miró con cariño. Mi novia me dio las gracias.	Cuando la llamé para decirle que tenía las entradas para un partido, ella se echó a reír. Carmen no se puso contenta porque no es muy aficionada al deporte, pero aceptó mi invitación.

- zrelacjonuj wydarzenie, które zakłóciło przebieg meczu

5.4. Zdający relacjonuje wydarzenia z przeszłości.

Należy uznać każdą komunikatywną odpowiedź, w której zdający przedstawia zdarzenie, które zakłóciło przebieg meczu, tj. wpłynęło niespodziewanie na warunki, w jakich był rozgrywany, na czas trwania spotkania, na kibiców, zawodników itp.

Zakłócenie przebiegu meczu może być spowodowane na przykład:

- zachowaniem kibiców, np. *Algunas personas entraron corriendo en el campo de fútbol.*
- zachowaniem zawodników, np. *En ese momento dos jugadores empezaron a pelearse.*
- urazami zawodników, np. *El portero se cayó y como no se levantaba, el seleccionador tuvo que hacer un cambio.*
- zachowaniem lub decyzją arbitra, np. *El árbitro interrumpió el partido por motivos técnicos.*

Akceptuje się również wypowiedź, w której zdający relacjonuje zdarzenie, które zakłóciło oglądanie meczu jemu lub innym osobom, np. *Cuando Messi metió su primer gol, mi novio se desmayó.*

Opis okoliczności zdarzenia może być traktowany jako element rozwijający wypowiedź, np. *De repente, en medio de la cancha apareció una iguana enorme.*

Jeżeli zdający przedstawia wydarzenie, ale z kontekstu pracy nie wynika jednoznacznie, czy zakłóciło ono przebieg lub oglądanie meczu, to taka realizacja podpunktu polecenia może być potraktowana najwyżej jako „odniósł się”, np. *En cuanto comenzó el partido, el cielo se cubrió de nubes y se levantó un viento muy fuerte. ALE*

En cuanto comenzó el partido, el cielo se cubrió de nubes, se levantó un viento muy fuerte y el árbitro tuvo que interrumpir el partido. („odniósł się i rozwinął”).

Jeżeli wydarzenie nie miało żadnego wpływu na przebieg meczu, ani nie zakłóciło jego oglądania, to taka informacja nie jest uznawana, np. *Mientras nosotros estábamos en el estadio, unos ladrones robaron en la tienda de mi barrio.* („nie odniósł się”).

nie odniósł się	odniósł się	odniósł się i rozwinął
Todos aplaudieron fuerte. Mi equipo ganó 2 a 0.	Uno de los jugadores se rompió una pierna. Se produjo una tormenta.	El entrenador del equipo salió al campo y empezó a discutir fuertemente con el árbitro. De repente, vimos que un hombre sentado a nuestro lado lanzó algo al campo de fútbol.

- poinformuj, jak to wydarzenie wpłynęło na sposób, w jaki spędziliście resztę dnia

5.3. Zdający przedstawia fakty z przeszłości [...].

Należy uznać każdą komunikatywną odpowiedź, w której zdający, w nawiązaniu do wydarzeń w trakcie meczu, wyjaśnia, w jaki sposób spędził resztę dnia wraz ze swoją dziewczyną / swoim chłopakiem. Przykłady nawiązań:

- samopoczucie piszącego i/lub towarzyszącej mu osoby, np. *Estábamos contentos, por eso decidimos ir de fiesta.*
- czas trwania meczu, np. *Como el partido terminó antes, fuimos al cine.*
- różnice zdań na temat wydarzenia, np. *Mi novia opinaba que el árbitro tenía razón y por eso discutimos y al salir del estadio nos separamos.*

Jeżeli zdający wspomina o tym, jak spędził resztę dnia, ale z kontekstu nie wynika, że było to konsekwencją wydarzeń podczas meczu, to realizacja tego podpunktu jest traktowana jako „odniósł się”, np. *Después del partido fuimos a tomar algo en nuestra cafetería preferida y luego, fuimos al cine.*

Nie akceptuje się odpowiedzi, w której zdający ogranicza się do wyjaśnienia, jak zdarzenie wpłynęło na niego i osobę towarzyszącą, a nie wspomina jak spędzili resztę dnia, np. *Los dos estábamos cansados.* („nie odniósł się”). Informacja tego rodzaju może być natomiast traktowana jako rozwinięcie wypowiedzi, np. *Los dos estábamos cansados, por eso decidimos volver a casa en vez de ir a la discoteca.* (odniósł się i rozwinął”).

nie odniósł się	odniósł się	odniósł się i rozwinął
Estaba irritado. Hacía buen tiempo.	Estaba irritado y ya no tenía ganas de ir a la discoteca. Fuimos al cine para olvidar el incidente.	Estaba tan irritado que no tenía ganas de ir a ninguna parte y volví a casa. Les teníamos miedo a los hinchas y volvimos a casa lo más rápido posible.

Spójność i logika wypowiedzi

W ocenie spójności bierze się pod uwagę, czy i w jakim stopniu tekst funkcjonuje jako całość dzięki jasnym powiązaniom (np. leksykalnym, gramatycznym) wewnątrz zdań oraz między zdaniami/akapitami tekstu. W ocenie logiki wypowiedzi bierze się pod uwagę, czy i w jakim stopniu wypowiedź jest klarowna (np. czy nie jest jedynie zbiorem przypadkowo zebranych myśli).

2 p.	wypowiedź jest w całości lub w znacznej większości spójna i logiczna zarówno na poziomie poszczególnych zdań, jak i całego tekstu
1 p.	wypowiedź zawiera usterki w spójności/logice na poziomie poszczególnych zdań oraz/lub całego tekstu
0 p.	wypowiedź jest w znacznej mierze niespójna/nielogiczna; zbudowana jest z trudnych do powiązania w całość fragmentów

Dodatkowe uwagi dotyczące spójności

1. W ocenie spójności należy rozważyć poziom spójności tekstu, zarówno na poziomie poszczególnych zdań, jak i całego tekstu, w stosunku do jego długości. Jedna bądź dwie usterki w dłuższym tekście to nie to samo, co jedna bądź dwie usterki w spójności w tekście bardzo krótkim. Nie należy jednak bezpośrednio przeliczać liczby usterek na odpowiednią liczbę punktów.
2. Zaburzenie spójności i/lub logiki może wynikać na przykład z:
 - braku połączenia tekstu piszącego z podanym początkiem, np.
Hola, Merche:
¿Qué tal? ¿Sabes que hace unos días invité a mi pareja a ver un partido de mi equipo favorito?
Pienso invitar a mi pareja a ver un partido de mi equipo favorito.
 - braku połączenia między częściami tekstu; odwoływanie się do czegoś, co nie jest wcześniej wspomniane
 - nieuzasadnionego użycia czasowników w różnych czasach gramatycznych („przeskakiwania” z jednego czasu gramatycznego na inny)
 - błędów językowych i/lub ortograficznych, które powodują, że odbiorca gubi się, czytając tekst
 - poważnych zakłóceń komunikacji w tekście w wyniku błędów językowych
 - braku logiki w tekście, np. przytoczenia argumentu, który jest sprzeczny z ogólnie przyjętymi zasadami rozumowania (jeśli nie ma w pracy żadnego uzasadnienia/kontekstu, który tłumaczyłby taką właśnie realizację danego podpunktu).
3. Zdający nie musi realizować podpunktów polecenia w kolejności, w jakiej są wymienione w zadaniu. Sama zmiana kolejności nie może być podstawą do obniżenia punktacji za spójność i logikę wypowiedzi.
4. Brak podziału na akapity nie prowadzi automatycznie do obniżenia punktacji za spójność i logikę wypowiedzi.
5. Brak powiązania między rozwinięciem napisanym przez zdającego a zdaniem wprowadzającym i/lub kończącym podanym w arkuszu może być podstawą do obniżenia punktacji za spójność i logikę wypowiedzi.
6. Jeżeli w pracy nie są zaznaczone żadne błędy w spójności/logice, należy przyznać 2 punkty w tym kryterium.
7. Jako usterki w spójności/logice egzaminator oznacza te fragmenty, w których gubi się, czytając tekst. Błędy językowe i ortograficzne mogą powodować zaburzenie spójności

i logiki, ale wiele zależy od kontekstu wypowiedzi. Ten sam błąd może w mniejszym lub większym stopniu zaburzać zrozumienie tekstu. Może on wpływać na ocenę spójności i logiki i/lub przekazania komunikatu.

8. Błędy logiczne mogą często wynikać z niewystarczającego kontekstu w treści pracy, braku kluczowego elementu do uzasadnienia stwierdzenia, które samo w sobie jest sprzeczne z zasadami logiki.
9. Słowa napisane po polsku lub w języku innym niż język egzaminu egzaminator zaznacza jako błędy w spójności, jeśli w znacznym stopniu utrudniają zrozumienie komunikatu. Jeśli komunikacja nie jest zaburzona, podkreśla je jedynie jako błędy językowe.
10. Jeśli praca (lub jej obszerne fragmenty) jest w znacznej większości niespójna/ niekomunikatywna/niezrozumiała dla odbiorcy, egzaminator może zaznaczyć całość pracy (lub dany fragment) „pionową falą” na marginesie i nie podkreślać poszczególnych zaburzeń. Jednocześnie w takiej pracy oznacza się błędy językowe.

Zakres środków językowych

W ocenie zakresu środków językowych bierze się pod uwagę zróżnicowanie struktur leksykalno-gramatycznych użytych w wypowiedzi.

2 p.	zadowalający zakres środków językowych; oprócz środków językowych o wysokim stopniu pospolitości w wypowiedzi występuje kilka precyzyjnych sformułowań
1 p.	ograniczony zakres środków językowych; w wypowiedzi użyte są głównie środki językowe o wysokim stopniu pospolitości
0 p.	bardzo ograniczony zakres środków językowych; w wypowiedzi użyte są wyłącznie najprostsze środki językowe

1. Zadowalający zakres środków językowych odnosi się do środków leksykalno-gramatycznych, ujętych w zakresie struktur w *Informatorze*, których znajomości można oczekiwać od absolwenta szkoły ponadgimnazjalnej na poziomie B1.
2. Pod pojęciem „precyzyjne sformułowania” rozumie się wyrażanie myśli z wykorzystaniem słownictwa swoistego dla tematu i unikanie wyrazów oraz struktur o wysokim stopniu pospolitości, takich jak *miły, interesujący, fajny*. W precyzji wyrażania myśli mieści się również charakterystyczny dla danego języka sposób wyrażania znaczeń, np. stosowanie typowych dla danego języka związków wyrazowych oraz struktur gramatycznych precyzyjnie pasujących do danej sytuacji komunikacyjnej.
 - **wyjaśnij, dlaczego wybrałeś(-aś) taką formę spędzenia czasu wolnego**
Me lo paso fenomenal en un partido. zamiast *La atmósfera de un partido me gusta mucho.*

Poprawność środków językowych

W ocenie poprawności środków językowych bierze się pod uwagę błędy gramatyczne, leksykalne i ortograficzne oraz ich wpływ na komunikatywność wypowiedzi.

2 p.	• brak błędów • nieliczne błędy niezakłócające komunikacji lub sporadycznie zakłócające komunikację
1 p.	• liczne błędy niezakłócające komunikacji lub czasami zakłócające komunikację • bardzo liczne błędy niezakłócające komunikacji
0 p.	• liczne błędy często zakłócające komunikację • bardzo liczne błędy czasami lub często zakłócające komunikację

W ocenie poprawności środków językowych bierze się pod uwagę orientacyjny stosunek liczby błędów do długości tekstu stworzonego przez zdającego (nie ma potrzeby liczenia wyrazów i błędów). „Liczne” błędy w przypadku tekstu bardzo krótkiego to nie to samo, co „liczne” błędy w przypadku tekstu dłuższego.

Sposób oznaczania błędów

Błędy oznacza się tylko w wypowiedzi zdającego stosując oznaczenia podane w tabeli; nie oznacza się rodzaju błędu na marginesie.

rodzaj błędu	sposób oznaczania	przykład
błąd językowy (leksykalny, gramatyczny)	podkreślenie linią prostą	Marek <u>lubić</u> czekoladę.
błąd językowy spowodowany brakiem wyrazu	znak √ w miejscu brakującego wyrazu	Marek √ czekoladę.
błąd ortograficzny	otoczenie słowa kołem	Słońce <u>gżeje</u> .
błąd językowy i ortograficzny w jednym słowie	podkreślenie linią prostą i otoczenie kołem	Słońce <u>gzać</u> w lecie.
błędy w spójności / logice	podkreślenie linią falistą	Założyłem kurtkę, <u>bo było gorąco</u> .

Błędy ortograficzne zmieniające znaczenie wyrazu są traktowane jako błędy językowe i oznaczane poprzez podkreślenie wyrazu linią prostą.

Nie oznacza się błędów interpunkcyjnych.

Usterki w spójności i logice występujące pomiędzy akapitami mogą być zaznaczane „pionową falą” na marginesie.

Uwagi dodatkowe

1. Wypowiedź jest oceniana na 0 punktów we wszystkich kryteriach, jeżeli jest
 - w całości nieczytelna (pod pracą zapisuje się „praca w całości nieczytelna”, a na karcie odpowiedzi zaznacza się 0 punktów w każdym kryterium) LUB
 - całkowicie niezgodna z poleceniem (pod pracą zapisuje się „praca całkowicie niezgodna z poleceniem”, a na karcie odpowiedzi zaznacza się 0 punktów w każdym kryterium) LUB
 - niekomunikatywna dla odbiorcy, np. w całości napisana fonetycznie (pod pracą zapisuje się „praca całkowicie niekomunikatywna”, a na karcie odpowiedzi zaznacza się 0 punktów w każdym kryterium).
2. Praca, która zawiera fragmenty odtworzone z podręcznika, zadania zawartego w arkuszu egzaminacyjnym lub innego źródła, w tym internetowego, lub przepisane od innego zdającego, jest uznawana za niesamodzielną.
3. Jeżeli praca zawiera fragmenty na zupełnie inny temat, wyuczone na pamięć lub całkowicie nienawiązujące do polecenia, a jednocześnie zaburzające spójność i logikę tekstu, są one otaczane kołem i nie są brane pod uwagę przy liczeniu wyrazów i ocenie zakresu środków językowych i poprawności środków językowych.
4. Jeżeli za wypowiedź przyznano 0 punktów w kryterium treści, we wszystkich pozostałych kryteriach przyznaje się również 0 punktów.
5. Jeżeli za wypowiedź przyznano 1 punkt w kryterium treści, we wszystkich pozostałych kryteriach można również przyznać maksymalnie po 1 punkcie.
6. Jeżeli wypowiedź zawiera 60 słów lub mniej, jest oceniana wyłącznie w kryterium treści. W pozostałych kryteriach przyznaje się 0 punktów. W takich pracach nie oznacza się błędów.
7. Słowa zapisane przy użyciu skrótów, np. *Salu2*, należy oznaczyć jako błędy ortograficzne.
8. W ocenie poprawności środków językowych w wypowiedziach zdających ze stwierdzoną dysleksją nie bierze się pod uwagę błędów ortograficznych. Błąd ortograficzny zmieniający znaczenie wyrazu w pracy zdającego z opinią o dysleksji to błąd językowy. Jest on brany pod uwagę w ocenie poprawności językowej.
Zasady te obowiązują również w ocenie prac zdających z dysgrafią, dysortografią, afazją, z zaburzeniami komunikacji językowej, mózgowym porażeniem dziecięcym, a także prac zdających, którzy korzystali z pomocy nauczyciela wspomagającego oraz prac pisanych na komputerze.
9. Zdający może używać oryginalnej pisowni w obcojęzycznych nazwach geograficznych, nazwach obiektów sportowych, gazet, zespołów muzycznych, programów telewizyjnych, tytułach, pod warunkiem że podaje wyjaśnienie w języku egzaminu, tak aby informacja była komunikatywna dla odbiorcy. Z tekstu musi wynikać, że jest mowa o gazecie, filmie, grupie muzycznej itd. lub musi wystąpić określenie *película*, *banda*, np. *la telenovela “M jak miłość”*.
Jeżeli zdający podaje nazwę w języku innym niż zdawany i nie podaje objaśnienia, całe wyrażenie jest podkreślane linią prostą i traktowane jako jeden błąd językowy, np. *He leído Nowe Horyzonty*. – 1 błąd językowy. Oprócz tego całe wyrażenie podkreślane jest linią falistą i traktowane jako błąd w spójności. Jeśli użycie tej nazwy jest kluczowe dla realizacji polecenia, ta informacja nie jest uwzględniana w ocenie treści.
10. Praca w brudnopisie jest sprawdzana, jeżeli słowo *Brudnopis* przekreślono i obok zostało napisane *Czystopis*.
11. Jeżeli zdający umieścił w pracy adnotację *ciąg dalszy w brudnopisie* i zakreślił, która część jest czystopisem, to ta część podlega ocenie.

Uwagi dotyczące zasad liczenia słów w wypowiedziach zdających

1. Liczone są słowa oddzielone spacją, np. *en casa* (2 słowa), *por esos chicos* (3 słowa), *10.01.2015* (1 słowo), *10 de enero de 2015* (5 słów), *1780* (1 słowo).
2. Jako jeden wyraz liczone są
 - słowa łączone dywizem
 - oznaczenia, symbole literowe, bez względu na liczbę liter, np. *sms*, *s.f.*
 - adres mailowy lub internetowy oraz numer telefonu.
3. Cyfry rzymskie traktuje się jak pozostałe cyfry i liczby, np. *XX* = 1 słowo, *el siglo XX* = 3 słowa.
4. Podpis *XYZ* nie jest uwzględniany w liczbie słów.
5. Nie uznaje się i nie uwzględnia w liczbie słów symboli graficznych używanych w Internecie (np. „buźki”).
6. Uwzględnia się w liczbie słów wyrazy w języku innym niż język egzaminu, np. *Ayer perdí el teléfono en sklep obuwniczy.* – 7 słów.